

26 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

† Ἡ μετάστασις τοῦ ἀγίου, ἐνδόξου καὶ πανευφήμου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεὼν τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τιμίας κάρας τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀπὸ Ῥώμης εἰς Πάτρας καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἱ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.1974).

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Οἱ Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί: Ἄμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ογ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴματιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασι τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ. Οἱ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Οἱ ποιῶν τοὺς Ἁγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Οἱ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἀβυσσος ὡς ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὅδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὁριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν. Οἱ ἔξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὅδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναργοι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἔπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερῷων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Οἱ ἔξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἀς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

έννοισσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἔρπετά, ὅν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἐπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἄνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἡταύτη δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, φαλὼ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω. Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ο ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (*ἐκ γ'*). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν, στιχολογοῦμεν τὴν α' στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ίστωμεν Στίχους Σ' καὶ φάλλομεν τὰ παρόντα στιχηρὰ προσόμοια γ', ἀ καὶ δευτεροῦμεν.

Ἅχος Λαός

Kυριε ε κε κραξα α προ ο ος σε ε ^πει
 σα κου σο ο ον μου ^πει σα α κου ου σο ον
 μου ου Κυ ν ρι ι ι ε ^πει Κυ ρι ε ε κε
 κρα αξα προ ος σε ε ^πει σα κου σο ο ον μου ου
 ου ^προ σχες τη φω νη η η η τη η ης δε η η
 σε ω ω ω ως μου ^πεν τω κε κρα γε ναι με προ ος
 σε ε ε ε ε ^πει σα κου σο ον μου Κυ ν ν ν
 ρι ι ι ι ε ^π

Kα τεν θυν θη η η τω η προ ο ο σε εν χη
 η η μου ^πως θυ μι α α μα α α ε νω ω πι
 ο ο ο ον σου ^πε παρσις τω ων χει ει ρω ων μου θυ
 σι α ε σπε ρι ι νη η ^πει σα κου σου μου Κυ ν
 ν ν ρι ι ι ι ε ^π

Στιχολογία ύπὸ Μανουήλ Πρωτοφάλτου.

Θου Κυ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι μου και θυ ν

ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημουν ¶
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους πο νη
 ρι ας Δ Ω του προ φα σι ζε σθαι προ φα α σεις εν α
 μαρ τι ι αις ¶
S υν αν θρω ποιεις ερ γα ζο με νοις την α νο μι ι
 αν Σ και ου μη συν δυ α σω με τα των εκ λε κτων αυ
 των ¶
P αι δευ σει με δι ι καιος εν ε λε ει και ε λεγ
 ξει με ε ε λε ον δε α μαρ τω λου μη λι πα να α τω
 την κε φα λην μου ¶
O τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις εν δο
 κι αις αν των Δ κα τε πο θη σαν ε χο με να πε τρας
 οι κρι ται αυτων ¶
A κου σο νται τα ρη μα τα μου ο τι η δυν
 θη σαν Δ Ω ω σει πα χοσγης ερ ρα γη ε πι της γης ¶
 δι ε σκορ πι σθητα ο στα αυ των πα ρατον A α δην ¶

Ο τι προς σε Κυ ν ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ

μοι μου ^Δ_δ ε πι σοι οι ηλ πι σα μη αν τα νε λης την ψυ

χην μου ^π_ρ

Φ ν λαξον με α πο πα γι ι δος ης συ νε στη σαν

το μοι ^Δ_δ και α πο σκαν δα λων των ερ γα ζο με νων την

α νο μι αν ^π_ρ

Π ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αν των οι α μαρτω

λοι ^Ω_ρ κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα ρε ελ

θω ^π_ρ

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη μου

προ Κυ ν ρι ον ε δε η θην ^π_ρ

Ε κ χε ω ε νω πι ον αν του την δε η σιν μου

την θλι ψιν μου ε νω πι ον αν του απαγγε λω ^π_ρ

Ε ν τω εκ λει ει πειν εξ ε μου το πνευ μαμου ^π_ρ

και συ εγνως τας τρι βους μου ^π_ρ

Ε ν ο δω τα αν τη η ε πο ρεν ο μην ^Δ_δ ε κρυ

ψανπα γι δαμοι ¶

K α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε πε βλε

πον Δ και ουκ η ην ο ε πι γι νωσκωνμε ¶

A πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε ε στιν

ο εκ ζη τω ωντηνψυ χην μου ¶

E κε ε ιραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Δ συ ει

η ελ πις μου με ρι ις μου ει εν γη ζω ωντων ¶

P ρο σχες προς την δε η σιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο δρα ¶

P ν σαιμε εκ των κα τα δι ω κον των με Δ ο ο

τι ε κρα ται ω θησαν ν περ ε με ε ε ¶

E ξα γα γε εκ φυ λα κης τηνψυ χην μου Δ του ε

ξο μο λο γη σασθαι τω ο νο μα τι ι σου ¶

E με ν πο με νου σι δι και οι ε ως ου αν τα

πο δω ως μοι ¶

E κ βα θε ων ε κε κρα ξα σοι ¶ Κυ ρι ε Κυ

δι ε ει σα α κου σον της φω νης μου π
Γ ε νη θη η τω τα ω τα σου προ σε χον τα Δ
 την φω νη ην της δε η σε ω ως μου π

Τίχ. α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Ο θεατὴς τῶν ἀρόρήτων ἀποκαλύψεων, καὶ ἔρμηνεὺς τῶν ἄνω, τοῦ Θεοῦ μυστηρίων, ὁ παῖς τοῦ Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τὸ Χριστοῦ Εὐαγγέλιον, θεολογεῖν τὸν Πατέρα καὶ τὸν Γιόν, καὶ τὸ Πνεῦμα ἔξεπαίδευσεν.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ο θεατὴς τῶν ἀρόρήτων ἀποκαλύψεων, ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Η θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ὡδῶν, ὁ μυστογράφος οὗτος, τὸ θεόπνευστον στόμα, τὸ ἄσμα τῶν ἀσμάτων, ἄδει τερπνῶς, τὰ μὲν χείλη κινῶν ὡς νευράς, ὡς περ δὲ πλῆκτρον τὴν γλῶτταν ἀνακινῶν, καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. δ' Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Η θεοκίνητος λύρα, τῶν οὐρανίων ὡδῶν, ...

Στίχ. ε' Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττῃ ἀναφθεγγόμενος, τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, τὸν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ ἡγαπημένε, κράζεις ἀεί, ἀναπτύσσων τὰ χείλη πυκνῶς, τό, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος· καὶ διδουχεῖς, πάντα ἀνθρωπον πρὸς γνῶσιν Θεοῦ.

Στίχ. ζ' Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῇ βροντοφώνῳ σου γλώττῃ ...

Ἄχος Δι Θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τοι ι ι και Υι νι ω και
Α γι ι ω Πνε ε εν μα τι

T ον νι ο ο οντης βρο ον της τον θε με λι ον
τω ων θει ει ει ω ων λο ο ο γων τον αρ χη
γο οντης θε ε ο ο ο λο γι ι ας και κη δυ
ν κα πρω ω ω ω τι ι ι ι στον της α λη θους δο
γμα α των Θε ε ον ον ον σο ο φι ι ι ας τον
η γα πη με ε ε νον Ι ω αν νην και αι αι παρ
θε ε νον με ρο πωων γε ε ε νος κα τα χρε
ο ο ο ος εν φη η μη η η σωω ω ω μεν ον τος
γα αρ α α λη η η κτον ε ε χων το Θει ον ε ε εν
ε α αν τω το Εν αρ χη μεν ε φη σε του ον Λο
ο ο γου αν θις τε το προς τον Πα τε ε ε ε ρα Α
α χω ω ω ρι ι ι ι στον και το ι σον με ε
ε τα τα αν τα της τον Πα τρος ον ον ον σι ι ι

α ας ^Δ δει κνυ υ ων η η μι ι ιν δι α αν του
 την ορ θο δο ξι αν της α γι α α ας Τρι ι α
 α α δος ^β δη μι ουρ γο ον τε ε ο ον τα συ
 υ υν τω Πα α τρι και ζω η ην φε ρο ον τα και φως
 α λη θι ι ι νον ^β τον αν τον ε δει ει ξεν η
 η μι ι ιν ^Δ ω θαν ματος εκ στα τι κου ^ν και πρα
 γμα τος σο ο φι στι ι κου ^Δ ο τι πλη η ρης ων τη η ης
 α γα α πης ^Δ πληρης γε γο νε και της θε ε ο
 ο ο λο ο γι ι ι ας ^β δο ο ξη και τι ι μη
 η η και πι ι στει ^Δ θε με θλος υ υ πα α αρ χων
 της α κραι φνου ου ουους η μω ων πι ι ι στεε ε ε
 ως ^β δι ης τυ χοι μεν των αι ω νι ι ων α α
^{Nη} α α αγα α θω ω ω ω ω ω ω ω ων
 εν τη η με ρα της κρι ι ι σε ε ε ε ως ^Δ

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Kαι νυ ν υ ν υνκαι α α ει και εις τους αι ω νας
τωναι ω ω ωνων α α μην

Pα οη η ηλ θεν η η σκι ι ι α α α του
νο ο μου τηης χα οι ι ι το ο ος ε ελ θου ου ου
σης ως γαρ η βα α α τος ου ου κε ε και αι ε
ε ε το κα τα φλε ε ε ε γο ο ο με ε
ε νη ου τωΠαρ θε ε νος ε ε ε ε τε ε ε ε
κες και αι πα α α αρ θε νος ε ε ε μει ει ει
νας αν τι στυ ν υ λου πν υ ρο ο ο ο δι και
ο συ ν υ ν υ νη η ης α νε ε ε ε τει λεν Η η
η λι ι ι ι ι ος αν τι ι ι Mω ν ν ν σε
ε ε ως χρι ι στος η σω τη οι ι ι α των ψυ ν
χω ω ων η η η μω ω ω ων

* * *

Εἴσοδος. Ὁ προεστὼς ἦ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον
εὐχαριστίαν χῦμα·

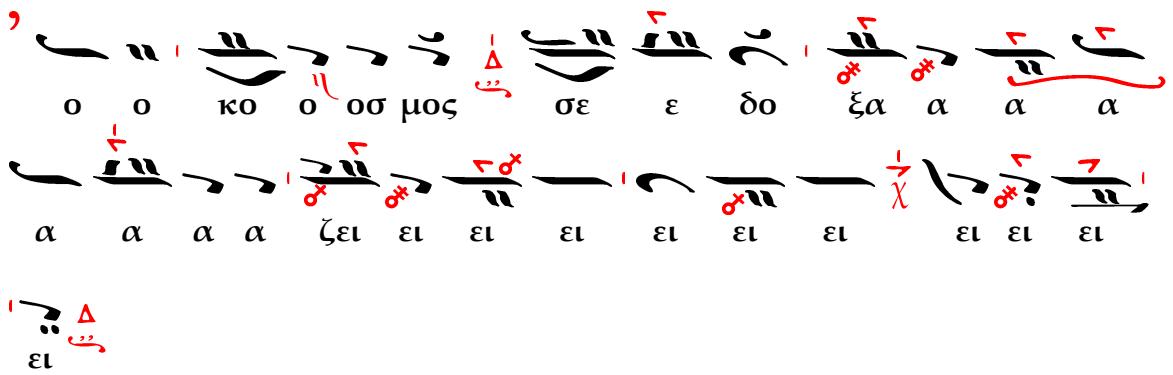
Φῶς ἵλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *

ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, * καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίαις, * Γίὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἵλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξήγησις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

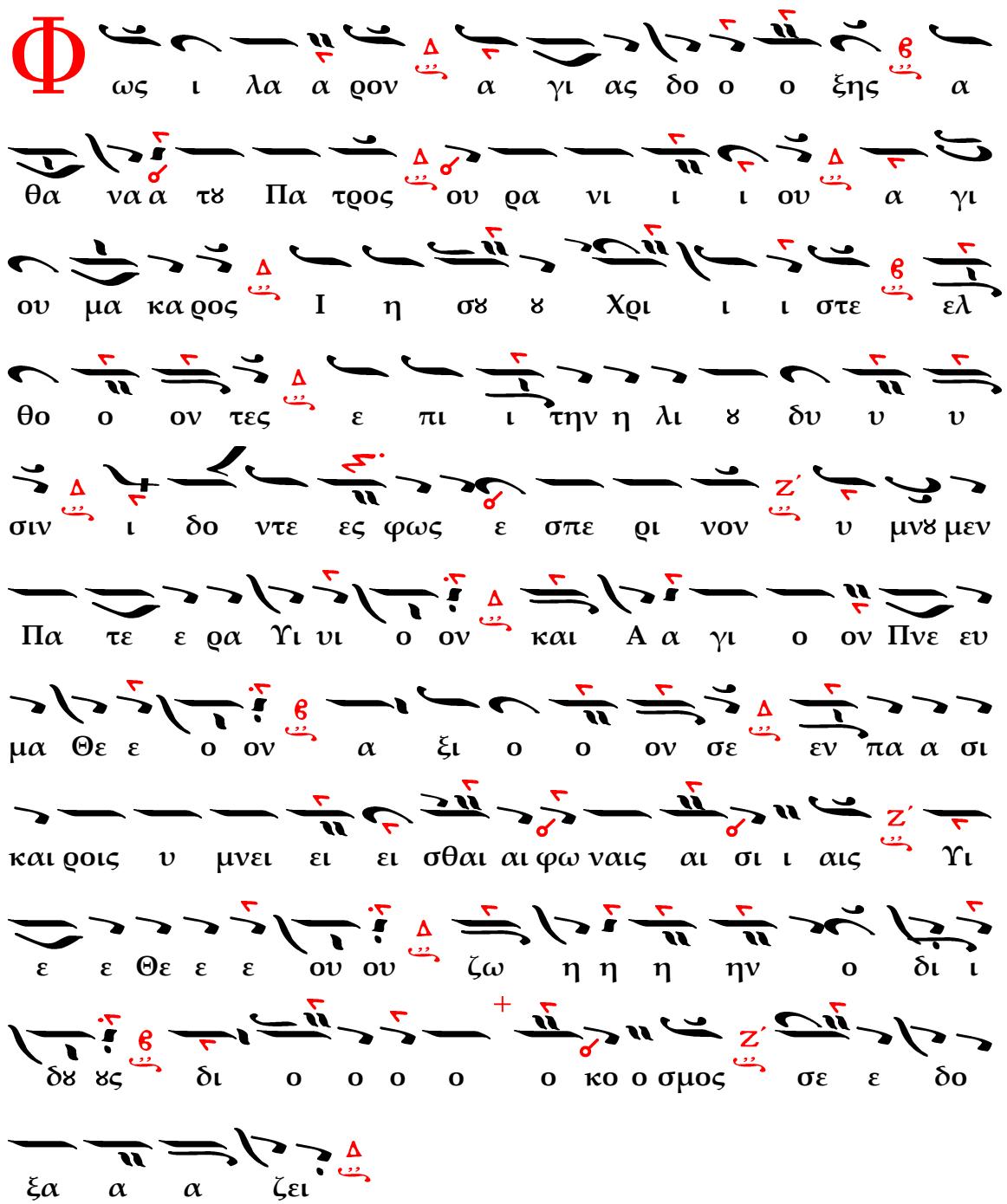
Ὕχος Δι -

Φ ως λα α ρο ο ον α γι ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τς
8 8 Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σ8 8 8 χρι ι
στε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ ν ν ν σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
ν ν μν8 8 με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα γι νι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε εν μα α α
Θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οις ν ν μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι αις γι νι ε ε Θε ε 8
8 8 ζω ω η ηην ο ο δι δ8ς δι ι ο ο ο

Ιωάννου Σακελλαρίδου ἐπὶ τὸ λαϊκότερον

Ἅγιος Δι Θεος

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ὕχος πᾶς Νη 2

I — — — δη εν λο γει ει τε τον Ku φι ον Δ
δ8 8 δη εν λο γει ει τε τον Ku φι ον Δ

— — — πα αν τες οι δ8 8 λοι Ku φι 8 Δ
πα αν τες οι δ8 8 λοι Ku φι 8 Δ

Στίχ. α'. Οἱ ἔστωτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, Δ
εν αυ λαις οι οι κ8 8 Δ
εν αυ λαις οι οι κ8 8

— — — Θε ου ημων Δ
Θε ου ημων Δ

I — — — δη εν λο γει ει τε τον Ku φι ον Δ
δ8 8 δη εν λο γει ει τε τον Ku φι ον Δ

— — — πα αν τες οι δ8 8 λοι Ku φι 8 Δ
πα αν τες οι δ8 8 λοι Ku φι 8 Δ

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια Δ
και εν λο γει τε ε τον Ku φι ον Δ
και εν λο γει τε ε τον Ku φι ον Δ

I — — — δη εν λο γει ει τε τον Ku φι ον Δ
δ8 8 δη εν λο γει ει τε τον Ku φι ον Δ

— — — πα αν τες οι δ8 8 λοι Ku φι 1 8 8 8 8 Δ
πα αν τες οι δ8 8 λοι Ku φι 1 8 8 8 8 Δ

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας.

Ὕχος Δι - θ

K — — — φι οι ει σα κ8 σε ται μ8 εν τω Δ
ν ν φι οι ει σα κ8 σε ται μ8 εν τω Δ

— — — κε κρα γε ε ναι με προσαν τον Δ
κε κρα γε ε ναι με προσαν τον Δ

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς

δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με καὶ

ει σα κεσοντης προσευ χη ης μ8

Kυ ν ρι ος ει σα κ8 σε ται μ8 εν τω

κε κρα γε ε ναι με προσαν τον

Στίχ. β'. Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω, ὅτι
σύ, Κύριε κα τα μο νας επ ελ πι δι κα τω κι

σα ας με

Kυ ν ρι ος ει σα κ8 σε ται αι μ8 εν τω

κε κρα γε ναι με προς αν το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ἔχος Πα φ

Tο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σας τας η με ρας της ζω ης μ8

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

Tο ε λε ος σ8 Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σας τας η με ρας της ζω ης μ8

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου οὐ
φοβηθήσομαι κακά Δ¹ Δ² Δ³ Δ⁴ Δ⁵ Δ⁶ Δ⁷ Δ⁸ Δ⁹

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ἄγαρ Κεφαλῆ

O Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με
και εν τη δυ να μει σ8 κοι νεις με **υ** **η**

O Θε ος εν τω ο νο μα τι σ8 σω σον με
και εν τη δυ να μει σ8 κοι νεις με **υ** **η**

Στίχ. β'. Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι **καὶ** **ο** **χ** **Ku** **ρι** **ος**

αν τι ληπτωρ της ψυχησμ^υ
Θεος εν τω ο νο μα τι σ^υ σω σον με
και εν τη δυνα μει σ^υ κοινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας.

Ὕχος πτῶ Διθ.

H βο η θει α α μ8 πα ρα Ku ρι ι ι

τ8 Δ ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην ε

Στίχ. α'. Ἡρα τοὺς ὄφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη Δ φυ λα ξει

η βο η θει α μ8 Δ

H βο η θει α α μ8 πα ρα Ku ρι ι ι

τ8 Δ ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην ε

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ Δ φυ λα ξει

την ψυ χην σ8 ο Ku ρι ος Δ

H βο η θει α μ8 πα ρα Ku ρι ι 8 ζ' τ8

ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην χ' γη η

ην Δ

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας.

Ὕχος φτῶ Γα φ

O Γα Νη ω θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει Δ το ε λε

Γα ο ος σ8 προ φθα α σει με η

Στίχος α'. Ξελθε με εκ των εχθρων μη ο Θεος δικαιοι επιστα με νωνεπε με ε λυτρω σαι αι με νι

Ο Θεος αντι λη πτωρ μη ει δικαιο το ε λε ο οσ σα προ φθα α σει με νι

Στίχος β'. Ρυσαι με εκ των εργαζο με νων την ανομι αν δικαιον αι μα των σωσον με νι

Ο Θεος αντι λη πτωρ μη ει δικαιο το ε λε οσ σα προ φθα σει με ε ε νι

* * *

Καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς Α΄ Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 21-24, γ' 1-6).

Ἄγαπητοί, ἐὰν ἡ καρδία ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, παρόδησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὁ ἐὰν αἰτῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηροῦμεν, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύωμεν τῷ ὀνόματι τοῦ Γενοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἡμῖν ἐντολήν· καὶ ὁ τηρῶν τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ, ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ· καὶ ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ Πνεύματος οὗ ἔδωκεν ἡμῖν. Ἄγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστιν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται

έξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα, δὲ ὁ μολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστι· καὶ πᾶν πνεῦμα, δὲ μὴ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐστι· καὶ τοῦτο ἐστι τὸ τοῦ Ἀντιχρίστου, δὲ ἀκηρότε, ὅτι ἔρχεται· καὶ νῦν ἐν τῷ κόσμῳ ἐστὶν ἥδη. Τοιοῦτον ἐστιν ὁ ἐν ὑμῖν ἦν ὁ ἐν τῷ κόσμῳ. Αὗτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσί, διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ δὲ κόσμος αὐτῶν ἀκούει. Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν· δὲ γινώσκων τὸν Θεόν, ἀκούει ἡμῶν· δὲ οὐκ ἐστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει ἡμῶν.

Καθολικῆς Α' Ἔπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 11-16).

Ἄγαπητοί, εἰ οὕτως δὲ Θεὸς ἥγαπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν. Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται· ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, δὲ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἐν αὐτῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ δέδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα καὶ μαρτυροῦμεν, ὅτι δὲ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Γίδην σωτῆρα τοῦ κόσμου. "Ος δὲν ὁμολογήσῃ, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν δὲ Γίδης τοῦ Θεοῦ, δὲ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν τὴν ἀγάπην, ἢντις ἔχει δὲ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Οὐ Θεὸς ἀγάπη ἐστί, καὶ δὲ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ δὲ Θεὸς ἐν αὐτῷ.

Καθολικῆς Α' Ἔπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(δ' 20-21, ε' 1-5).

Ἄγαπητοί, ἐάν τις εἴπῃ· "Οτι ἀγαπῶ τὸν Θεόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστι· δὲ γάρ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, δὲν ἔώρακε, τὸν Θεόν, δὲν οὐχ ἔώρακε, πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα δὲ ἀγαπῶν τὸν Θεόν, ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς δὲ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν δὲ Χριστός, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς δὲ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον ἔξ αὐτοῦ. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν, ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, ἵνα τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ βαρεῖαι οὐκ εἰσίν· ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη, ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστιν δὲ νικῶν τὸν κόσμον, εἰμὴ δὲ πιστεύων, ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν δὲ Γίδης τοῦ Θεοῦ;

* * *

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἵερεὺς) τὴν ἐκτενὴν δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἑκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν διούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (**τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης**) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Ἐτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Οἱ ἱερεῖς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Οἱ ἀναγνώστης· Ἄμήν.

Ο προεστώς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εῖ, Ἀγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ

παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἴτα διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἑπομένας ἔξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, δὲ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ο ιερεὺς ἐκφώνως:

Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός: Ἄμήν.

Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ο χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ο διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ο χορός: Σοί, Κύριε.

Ο ιερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον

τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ ἀγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο χορός. Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὴν Λιτήν, Ἰδιόμελα.

Γερμανοῦ.

ΤΗΧΟΣ Λ ΠΑ Φ

Π^{Πα} ο τα μοι θε ο λο γι ι ι ας εκ τα πι μι 8
σ8 στο μα α τος α νε ε βλη σα αν Α πο ο ο
στο ο ο ο λε ^π εξ αν η Εκ κλη σι α α τα Θε ε
8 αρ δε ε εν ο ο με ε ε νη ^π προ σκυ
νει ο ορ θο ο δο ο ξως ^π Τρι α δα ο ο μο
8 8 8 σι ι ι ι ον ^π ην και νυν αι τη η σαι Ι
ω αν νη Θε ο ο λο ο ο ο ο γε ^π στη ρι χθη
ναι και σω θη ναι τα ας ψυ χα α α ας η η η η
μων ^π

Ο αὐτός. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Τ^{Πα} ο φυ τον της α γνει ει ει ας το μν ροντης ε ε
ε εν ω ω δι ι ι ας ^π πα α α α λιν α νε
ε τει ει λεν η η μιν ^π εις την πα ρ8 σα αν ε ο ορ

την βο η σαι προ ο ο ος α α α αν τον **π**
M πε σων ε πι το στη θος το Δε ε σπο τι ι κον **π** και
 ε πομ βρη σας τω κο σμω ω το ον λο ο γον Ι ω αν
 νη η Α πο ο ο ο στο ο ο ο λε **π** ο την Παρ
 θε νον φυ λα ξας ως κο ρη ην ο φθα αλ μ⁸ **π** αι τη σαι
 η η μιν πα ρα Χρι στ⁸ το με ε γα ε ε ε ε
 λε ε ε ε ος **π**
M α θη τα τ⁸ Σω τη η η ρος παρ θε νε και Θε
M ο ο λο ο ο ο ο γε **π** σοι ως παρ θε ε ε νω ω
 την Παρ θε νον και Θε ο το κον πα ρε θε ε το **χ** Χρι
 στος ο ο Θε ε ος σταυ ρ⁸ με ε ε ε νος **π** και ταυ την
 ε φυ λα α ξας ως κο ρην ο φθα αλ μ⁸ **π** δι ο
 πρε σβε ευ ε σω θη ναι τα ας ψυ χα α ας η η η η
 μων **π**
Ω ος των α πορ ρη των μυστη η ρι ι ι ω ων **π** αν
 το ο ο ο ο πτης **π** ε κε ε κρα γε ες βο ο ο

αν τον προ αι ω νι ον Λο ο ο γον εν αρ χη ν
M παρ χει ειν προς Θε ε ον **Πα** και αν τον ει ει ει ναι Θε ε
 ον **πι** I ω αν νη η Α πο ο ο ο στο ο ο ο λε **πι**
 ε πι στη θι ε Χρι στη και φι λε γνη σι ι ε και της
M Τοι α α δος το ο η η η η η η δυ σμα **πι**
Πα Ε φε σθ και της Πα α τμ το στη ριγ μα το α σει ει
 στον η μων δε ε βο η η η η η η α **πι**
 πρεσβευ ε Θε ο λο ο γε ε ε πα αμ μα κα α α
Πα ρι ι ι στε ε **Δι** εκ δυσ σε βων ε εχθρων **Θ** αι σθη
 των και αι νο η η των **πι** λυ τρω θη η η η ναι λα α
 ον **πι** τον την μνη μην σθ α ει ε εκ τε λα **πι**
 τα α πι ι ι στως **πι**

Θεοφάνους.

Ἔχος **Δι** **Θ**

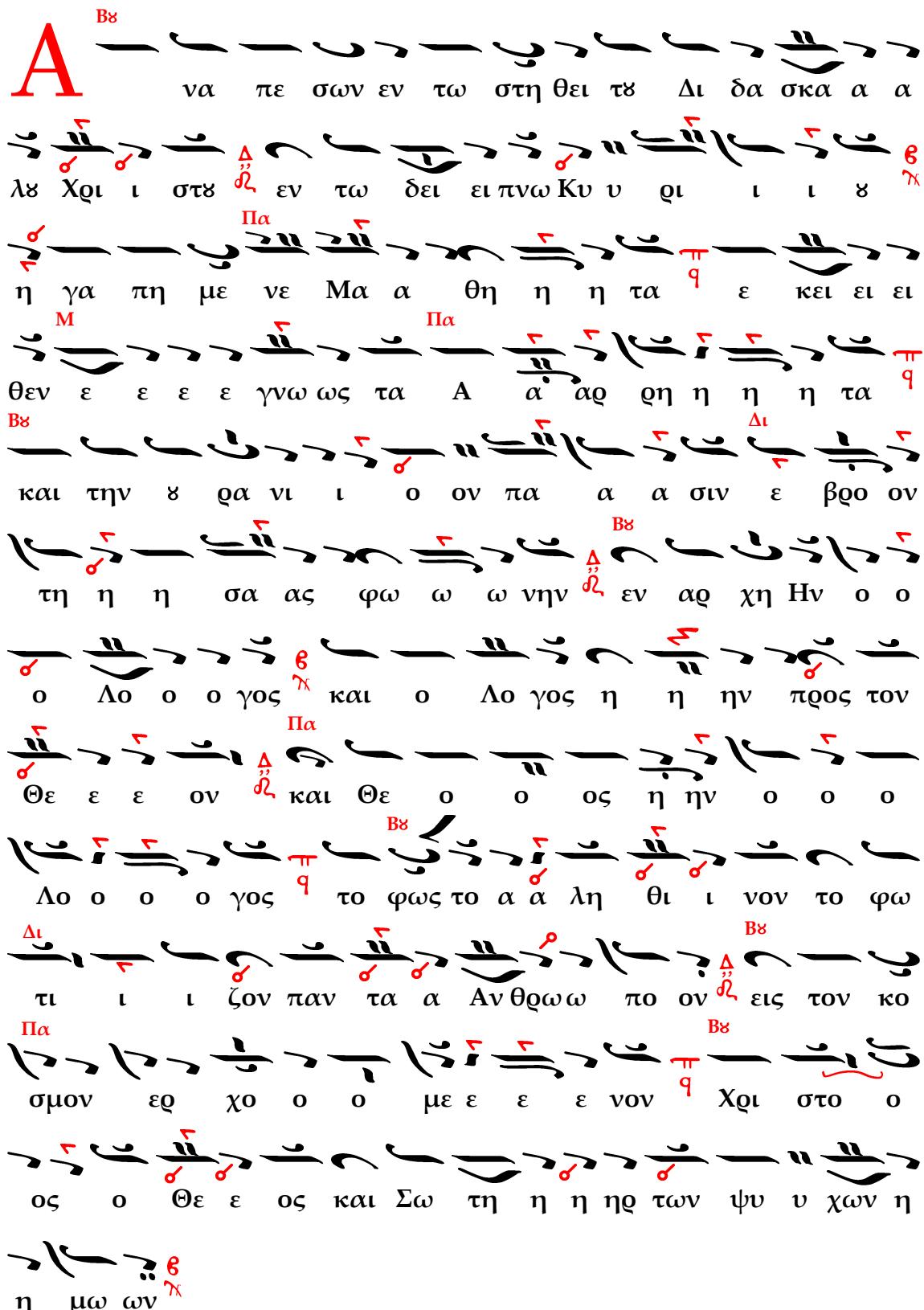
T ην των Α πο στολων α α α κρο τη η τα της θε
 ο λο γι ι ι ας την σα αλ πι ι ι γγα **Θ**

τον πνευ μα τι κο ο ονςρα τη η γο ο ον τον την
 οι κδ με ε νην Θε ω καθυ πο τα α α ξαν τα
 δευ τε οι πι στοι μα κα οι ι ι ι ι σω ω ω
 ω μεν Ι ω α αν νη ην τον α οι οι οι δι ι ι
 μον ε εκ γης με θι ι στα με ε νον και γης 8κ α α
 α φι στα α με ε ε ε νον αλ λα α ζω ων τα
 και με ε ε νον τα την φο βε ραν τδ Δε σπο τδ δευ
 τε ε ραν ε ε λε ε ευ σιν ην α κα τα κρι
 τως υ παν τη σαι η η μα ας αι τη η σαι φι λε μυ στι
 κε χρι στδ 8 8 8 ε πι στη η θι ι ι ι ε
 τδς εκ πο ο θδ εκ τε λγν τας την μνη η η
 μηη η ην σδ

Δόξα. Βυζαντίου.

Ἄχος Παφ

Α^M ο ξα α Πα τοι ι ι ι και αι γι νι νι ω
 και α γι ω ω Πνε εν μα α α τι

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

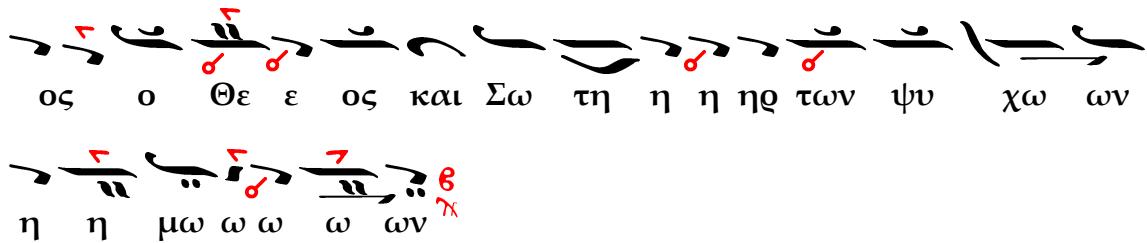
Ἄχος ἡ Παρ

K αι νυ ν ν νν και α α ει μ και εις τ 8 8ς
 αι ω ω ω νας Δι των αι ω ω νων α α α

μην

O συν Πα τρι και αι αι Πνευ μα α τι δο ξο λο
 γ μενος γι ο ος ε εν ν ν ψι ι ι ζοις ν πο των
 χε ρ 8 βιμ Δι τον πρω το πλαζον α να πλα α α α
 σαι β 8 8 λο με ε νο ος Χ ο λον ε αυ τον ε
 κε νω ω σεν α φρα στω ως ε εν μη τρα α σ 8 Δι
 Θε ο το κε πα νυ ν νμ νη η η τε π και
 εκ σ 8 α να τει ει ει λας ε φω τι σε παν τα τον κο ο
 σμο ο ον Θε ο ο ο τη η η η τι Π ρ ον σα με
 νο ο ος ει ει δω λο μα νι ι ι ι ας και εν ε
 αν τω θε ω σας ειεις 8 ρα α ν 8ς συν α νη γα α γε
 Πα

το αν θρω ω ω πι ι ι ι νον Π ρ Χρι στο ο

 ος ο Θε ε ος και Σω τη η η ηρ των ψυ χω ων
 η η μω ω ω ω ων

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείσ. Ἡχος Βου
T^{B8} ον τα γ ψι ι στα γι ον θε ο λο γη η σας
 Πα τρι συν α ᾧ δι ον και ο ο μο 8 σι ον φως εκ
 φω τος α πα ραλ λακτον και χα ρα κτη ρα της ν πο
 στα α σε ως τα 8 γεν νη το ρος α χρο νως εκ λαμ
 ψαν τα και α πα θως εξ αν τα Δη μι 8ρ γον τε και
 Κυ ρι ον παν των αι ω νων Η γα πη με νε συ α α
 νε κη ρυ ξας τα τον τω κο σμω τον ε ξα γον τα
 φως εκ σκο τας χρι σον τον Θε ον η μων ον ι
 κε τευ ε σω ω ω σαι και φω τι σαι τας ψυ χας η μων

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν και εις τα πε

ρα τα της οι κ8 με ε νης τα ρη μα τα αυ των
T^{B8} 8 Πα ρα κλη η τα φως εις δε δεγ με ε νος

ω και φω τι ζο με νος ε θε ε ο λο γη σας **π** εκ τ⁸
Πα **B8**
 Πα τρος προ ερ χο με νον **Δ** δι α γι 8 δε **π** τη αν θρω
 πο ο τη τι φα α νε ρ⁸ με νον **π** ο μο τι μον συν
 θρονον και ο ο μο 8 σι ον **π** ον τω Πα τρι τω α ναρ
Πα **B8**
 χω τε **Δ** και θει ω Λο γω **π** Η γα πη με νε πα σιν ε
Πα **B8**
 κη ρν ξας **π** ο θεν εν ν μνοις σε γε ραι ρο μεν **π** ως
Δι
 της πι στε ως θει ον θε με λι ον **Δ** ην **σ** α σα λευ
B8
 τον τη η η ρει **Δ** ταις προς Κυ ρι ον πρε σβει αις σ⁸ **π**

Οι ούρανοι διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ **π** ποι η σιν δε χει ρων
χ
 αν τ⁸ **Δ** α να γγε λει το ο στε ρε ω μα **π**
T **B8**
 ης ν ψη λη ης ε πι βας θε ο λο γι ι ας **π**
 ε μυ η θης αρ ρη τα Θε 8 8 μυ στη ρι α **π** μι αν
Πα **B8**
 8 σι αν Θε ο τη τος **Δ** και βα σι λει αν **π** και μι αν
 δο ο ξαν και κυ ν ρι ο τη τα **π** τρι σιν ν πο στα σε
 σι δι αι ρ⁸ με νη να την **π** 8 σι ω δως α δι αι

Πα
 οε τον Δ²και ε ν8 με νην π⁴ εν α συγ χη τωθει α α ε
 Πα
 vo τη τι 8 τω δο ξα ζων α νε κη ρυ ξας π⁴ Θε
 Δι
 ο λο γε Τρι α δα Α χω ρι στον Δ²ην ι κε τευ
 ε σω ω ωσαι Δ²και φω τι σαιταςψυ χας ημων 8

Δόξα. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἔχος Πα

Πα
 Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι ι και Υι υι ω Δ²και
 A γι ω Πνευ μα α α τι π⁴

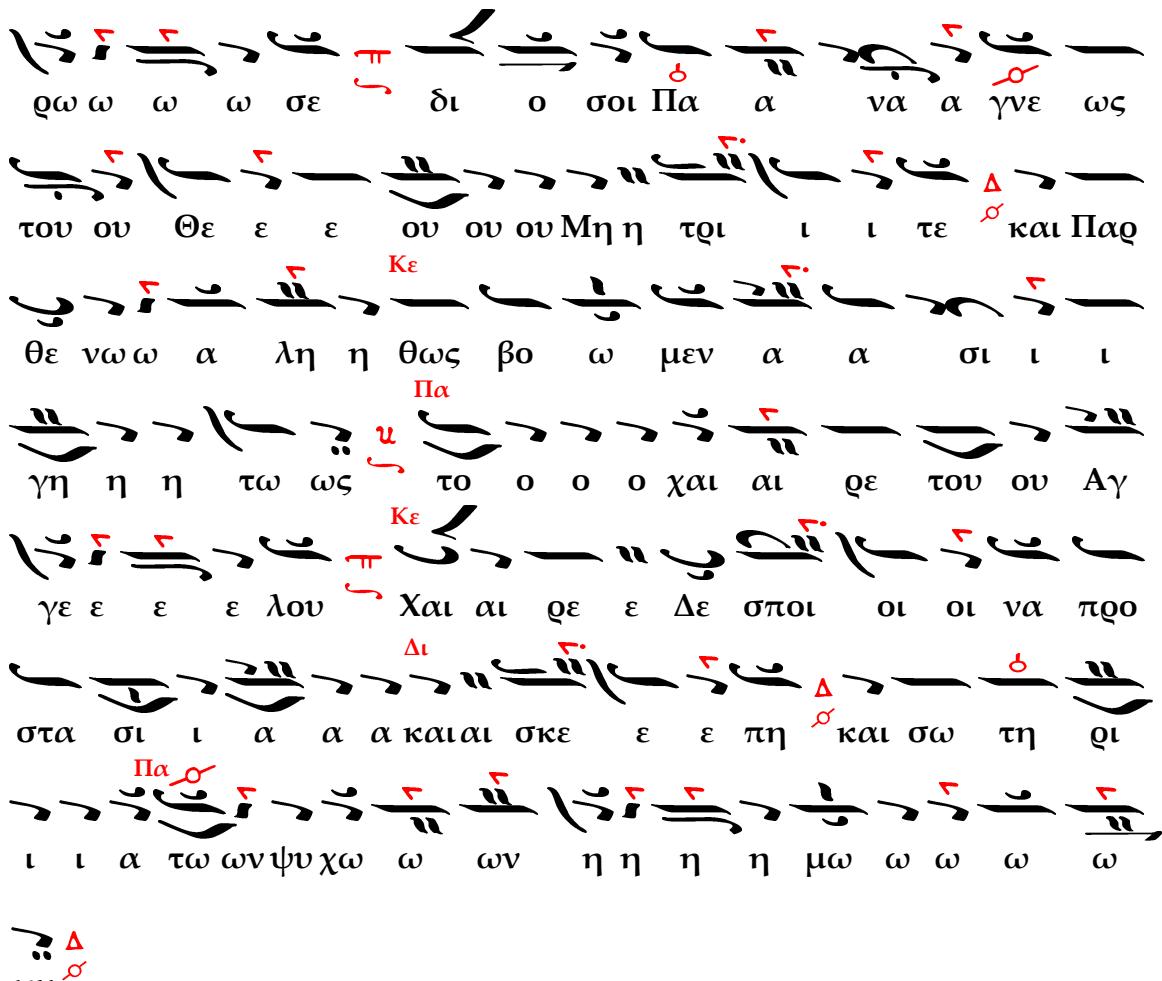
Πα
 A πο στο ο λε Χρι ι στον Δ² εν αγ γε λι στα
 α α Θε ε ο λο ο ο ο γε π⁴ των α πορ ρη η
 Δι
 των μν υ στης γε ε νο ο με ε ε ε νος Δ² της σο
 φι ας τα α πορ ρη τα η μιν ε βρο ον τη η ησας
 δο ογ μα α α α τα π⁴ το Εν αρ χη Η ην τρα α
 νω ω σας τοι οις πι ι στοις Δ² και το Ουκ η ην α
 πο βα α λων Δ² των αι ρε τι ζο ο ον των α πε ε
 κρ8 8 σω τους λο ο ο ο γους π⁴ ε πι στη η θι

o os φα α νεις και φι λος η η γα α α πη η
 με ε ε νος ως Η σα ι ι ας ο με γα λο
Ke
 φω νο ο ο τα α το ο ο ο ο ο ο ο ο
Πα
 o os και Μω ση ης ο ο ο θε ε ο ο ο ο πτης
Δι
 παρ δη σι αν ε χωων προς Θε ε ον εκ τε νως ι
Πα
 κε ε ε ε τε ε ε εν ε Δι ν περ τω ων ψυ χω ω
Πα
 ων η η η η μων

Kαὶ νῦν. Θεοτοκίον.

K Πα αι νυ ν νν και αι αι α α ει και εις
Πα τα 8 8ς αι αι ω ω ω νας Δι των αι ω ω ω
Πα
 νων α α α μην

O Πα ποι η της και Λυ τρω τη ης μου ου Πα να α
Πα γνε ε Δι Χρι στο ος ο Κυ ν δι ι ι ος Πα εκ
Πα
 της σης νη δν ο ος προ ο ο ε ελ θων ε με ε
Πα
 εν δν σα α α α με ε ε ε νος Δι της πρω ω ω
Νη Πα
 η ην κα τα α α ρας τον Α δα αμ η η η λευ θε ε

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
‘Ωδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ὄχημά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὁφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.

‘Ο ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἴσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρίς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς

όφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ
ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Οἱ Ἱερεύς· Ὄτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίου καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων.

Οἱ χοροί· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἅγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Ὕχος Διθυράμβου

Aπο ο στο λε Χρι στω τω Θε ω η γα πη
με ε ε νε ε πι τα χν νον ρυ σαι λα ον α να
πο λο ο γη τον δε χε ται σε προσπι ι πτον τα ο
ε πι πε σον τα τω στη θει κα τα δε ξα με νος ον
ι κε τεν ε Θε ο λο γε και ε πι μο νον νε φος ε θνων
δι α σκε δα α α α α σαι αι τα με νος η
μιν ει ρη νην και το με γα ε ε ε λε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Pαν τα ν περ εν νοι αν παν τα ν περ εν δο ξα
τα σα Θε ο το κε μυ στη ρι α τη α γνει α εσφρα
γι σμε ε νη και παρ θε νι α φυλατ το με ε νη
Μη τηρ ε γνω σθης α ψευ δης Θε ον τε κου σα α λη

θι νον αυ τον ι κε τευ ε σω θη ναι τας ψυ χας η
 μω ω ων Δ

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ἐὰν μὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘Ο χορός· Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο ιερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν·

Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς τῇ αὐτοῦ θείᾳ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο προεστὼς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ πόλει ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

Ἐὰν δὲ δὲν προηγήθη ἀρτοκλασία·

‘Ο διάκονος· Σοφία.

‘Ο ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

‘Ο ιερεύς·

Ο ὡν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

‘Ο χορός· Ἄμήν.

‘Ο προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

‘Ο ιερεύς· Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

‘Ο ἀναγνώστης· Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβὶμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

‘Ο ιερεὺς· Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

‘Ο ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον γ. Πάτερ ἄγιε, εὐλόγησον.

Καὶ ὁ ιερεὺς τὴν μεγάλην ἀπόλυσιν·

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Ο λαός· Ἄμην.

* * * * *